

Prof. dr. sc. Klaus-Peter Schwarz

Iznenada 20-og januara 2012. umro je jedan od najvećih geodetskih stručnjaka današnjice u starosti od 73 godine. Klaus-Peter Schwarz bio je klasičan primjer znanstvenika čije je široko geodetsko obrazovanje bilo pod utjecajem najvećih imena europske geodezije. Osnovni geodetski studij završio je u Bonnu pod kontrolom prof. Wolfa, zasigurno najvećeg autoriteta teorije izjednačenja prošlog stoljeća. Magistrirao je u Kanadi na University of New Brunswick u Frederictonu kod prof. Konecnaya, a doktorirao je u Berlinu pod mentorstvom prof. Moritza. Prelaskom prof. Moritza u Graz slijedio ga je Klaus-Peter kao njegov znanstveni asistent, da bi 1977. godine konačno emigrirao u Kanadu, kojoj je ostao vjeran do svoje smrti. Prve tri godine bio je znanstveni savjetnik za istraživanja na univerzitetu u Frederictonu, a onda je 1980. godine prešao na zapadnu stranu Kanade. Zajedno s prof. Edom Krakivskim bio je suosnivač novog geodetskog fakulteta u Calgaryu i tu je razvio nevjerojatno intenzivan naučni rad na polju inercijalnih navigacijskih sustava i gravimetrije. Kreirao je niz novih metoda inercijalne navigacije i avio-gravimetrije. Neprestano je pisao i publicirao. On je autor preko 200 stručnih i znanstvenih radova, a njegovi bivši studenti danas su vodeći znanstvenici na Sjeverno-američkom kontinentu iz područja inercijalne navigacije.

Klaus-Peter Schwarz bio je predsjednik Internacionalne Asocijacije Geodeta (IAG) od 1995. do 1999. godine. Ništa njemu nije bilo teško. Uporan i discipliniran radnik stigao je sve napraviti. Godine 2006. Hannoverski univerzitet dodijelio mu je povodom 175. godišnjice svog postojanja rijetku počasnu titulu "Doctor Engineer Honoris Causa" kao priznanje za visoku kvalitetu i širinu njegovog znanstvenog istraživanja i širenje geodetske znanosti mladim naraštajima studenata.

Njegov pregalački rad učinio je od Univerziteta u Calgaryu vodeću obrazovnu instituciju na polju inercijalne navigacije, gravimetrije i GPS-a.

Osim znanstvene strane njegovog karaktera potrebno je posebno naglasiti njegovu ljudsku stranu. Klaus-Peter bio je čovjek široke kulture i interesa. Volio je umjetnost, bio je načitan, pjevao je do posljednjih dana u crkvenom zboru i teško se mogla naći tema za koju nije imao interesa i znanja. Jednostavno rečeno, bio je jedinstven. Njegova velika obitelj djece i unuka bila je oaza njegove stabilnosti i sreće.

S tugom mislim na njegov odlazak, a istovremeno osjećam se ponosno i počašćeno da smo bili prijatelji, da smo sate i sate provodili u beskonačnim diskusijama, razgovorima i pričama. Volio je povijest geodetske struke i nikad u životu nisam sreo čovjeka koji je toliko toga znao o razvoju geodezije. Nekoliko sam ga puta pokušao nagovoriti da sve to stavi na papir i objavi. Na žalost, nisam uspio.

Krešimir Frankić